

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen gjorde i formiddags nogle bemærkninger om bunkersbyggeriet. Det ærede medlem brugte ordet krematorier om de bunkers, der blev bygget i den senere tid, de såkaldte kuppelbunkers. Dette ordvalg er meget lidt betænksomt, og det er absolut i modstrid med alle de råd, som sagkundskaben kan stille til disposition. Jeg har set, at udtrykket tidligere er blevet anvendt i den kommunistiske presse, som forfølger sine ganske specielle hensigter; jeg havde ikke ventet, at det også skulle fremkomme fra den side, hvorfra det er fremkommet nu. Jeg mener, at man er en dårlig rådgiver for den danske befolkning, når man drager disse bunkers evne til at hjælpe i en given situation i tvivl. Det forekommer mig, at det rigtigste og mest ansvarsbevidste synspunkt må være, at vi ved at bygge disse kuppelbunkers, som den høje rigsdag har bevilget, beskyttelsesrum, som forudsættes i den lovgivning, rigsdagen har gennemført, har skabt bedre beskyttelsesmuligheder end dem, der findes i kældrene i vore huse. Vi har ved at lægge dem så frit, som det overhovedet er muligt, kunnet leve op til de erfaringer man har gjort andre steder om disse bunkers, og det forekommer mig, at det råd, befolkningen skal have, om en ulykke skulle ramme landet, skal være at benytte disse bunkers, og det tjener intet formål at drage deres anvendelighed, deres soliditet og deres forsvarlighed i tvivl.

Hans Hedtoft: Der var en bestemt mening med, at jeg i mit første indlæg forsøgte at tage de forskellige indvendinger og spørgsmål i forbindelse med Danmarks deltagelse i det atlantiske samarbejde op til en nærmere og efter min egen mening saglig prøvelse. Det er ulykkeligt for landet, at vi ikke her i Danmark som i de andre nordiske lande har enighed mellem de demokratiske partier om hovedlinien i vor udenrigs- og vor forsvarspolitik. Levede

vi under rolige og normale forhold, kunne det måske være ligegyldigt, men det gør vi ikke. Det sporskifte, der har måttet finde sted i dansk udenrigspolitik, nødvendiggør også en omstilling i befolkningen, og denne omstilling er endnu ikke endeligt fuldbyrdet. Det er jo klart for enhver eneste demokratisk landsmand, at denne uenighed og denne splittelse udnyttes og misbruges af kommunisterne, og i en given situation kan den forvirring, som det eventuelt lykkes at skabe, blive en alvorlig fare for landet. Det må derfor være en fælles interesse for alle ærlige demokrater her i landet både at give nøgtern udenrigspolitisk information — jeg mener hermed hverken at appellere til tankeløs sorgløshed eller til lammende panik eller angstfølelse — ikke at svække vore værn og deres genopbygning og ikke på disse afgørende områder at grave kløften dybere, end den i forvejen er blandt de demokratiske partier. Denne ganske særlige situation, vort land befinder sig i, pålægger efter min mening den ansvarlige regering ganske særlige forpligtelser og hensyn, men den pålægger naturligvis også en redelig demokratisk opposition et ganske særligt ansvar. Socialdemokratiet vil søge at føre sin politik herefter.

Jeg fremførte i mit første indlæg den opfattelse, at det efter vor mening er urigtigt, når vi diskuterer udenrigspolitik og informerer udenrigspolitisk, at lade stå uimodsagt den opfattelse, at det skulle være den frie verden, der har skabt den internationale spænding, som vi alle er enige om at beklage og søge mildnet. Det må stå fast, at det var Atlantpagten, der var et svar på østblokken, og ikke omvendt, videre, at Atlantpagtens formål er defensivt. Vi skal i vor politik fastholde dette og udnytte alle sandsynlige mæglingsmuligheder, der er eller kommer. Vi skal aldrig acceptere præventivkrig-tanken, og vi skal forstå og støtte en politik, der har som udgangspunkt, at verdens østlige problemer i dette øjeblik først og fremmest er sociale problemer, ikke militære. Jeg skulle tro, at om disse hovedsynspunkter kunne alle demokratiske partier være enige.

Jeg sagde endvidere, at efter min mening er vor risiko i dag lige stor i eller udenfor Atlantpagten, at vore militære byrder ikke var blevet mindre i et skandinavisk forsvars-